

30. august 2022
J.nr. 2022 - 5298

Til Folketinget – Retsudvalget

Hermed sendes endeligt svar på spørgsmål nr. 1114 af 24. juni 2022 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DD).

Jeppe Bruus

/ Christian Vig Houe

Spørgsmål

Vil ministeren i forlængelse af samrådet den 14. juni 2022 om organiseret økonomisk kriminalitet redegøre for, hvilke regler der gælder for udveksling af oplysninger og tilsyn med e-money-virksomheder eller neobanker, der opererer på det danske marked, hvis den pågældende e-money-virksomhed eller neobank, hverken er etableret i Danmark eller i et andet EU-medlemsland?

Svar

Jeg kan henholde mig til følgende, som jeg har fået oplyst af Skattestyrelsen vedrørende udveksling af oplysninger ifm. e-money-virksomheder eller neobanker, der opererer på det danske marked, men hverken er etableret i Danmark eller i et andet EU-medlemsland:

”Skattestyrelsen kan i forbindelse med kontrol af en konkret skatteyder i Danmark, som har en udenlandsk konto i en e-money-virksomhed eller neobank, anmode om oplysninger fra andre landes kompetente myndigheder. Dette gælder, uanset om e-money-virksomheden eller neobanken er hjemmehørende i EU eller er placeret uden for EU.

Udvekslingen af oplysninger efter anmodning skal ske efter de gældende regler for udveksling. Udvekslingen af oplysninger uden for EU foregår i henhold til de bi- eller multilaterale udvekslingsaftaler, som Danmark har indgået. Der er ikke væsentlige forskelle i regelgrundlaget og dermed mulighederne for at indhente oplysninger efter anmodning i lande inden for og uden for EU. Regelgrundlaget for en konkret udveksling vil fremgå af den/de gældende aftaler.

Der kan henvises til besvarelsen af SAU alm. del - spm. 268 (folketingsåret 2019-2020) for en uddybende beskrivelse af processen for indhentning af oplysninger efter anmodning under de eksisterende internationale udvekslingsaftaler.

Der kan derudover henvises til besvarelse af SAU alm. del - spm. 501 vedrørende muligheden for fremtidige automatisk udveksling af oplysninger vedrørende e-money-virksomheder.”

Jeg har desuden indhentet bidrag fra Erhvervsministeriet vedr. tilsyn med e-money-virksomheder eller neobanker, der opererer på det danske marked, men hverken er etableret i Danmark eller i et andet EU-medlemsland. Erhvervsministeren har forelagt spørgsmålet for Finanstilsynet, som har oplyst følgende:

”Udenlandske e-pengeinstitutter og neobanker, der hverken er etableret i Danmark eller i et andet EU/EØS-land, kan ikke lovligt udbyde finansielle tjenester i Danmark, herunder elektroniske betalingstjenester og såkaldte e-pengeaktiviteter uden at få en dansk tilladelse. Hvis en virksomhed udøver sådanne aktiviteter uden tilladelse, kan Finanstilsynet kræve, at aktiviteterne ophører. Finanstilsynet har også mulighed for at anmelde forholdet til politiet.

Selvom en virksomhed ikke har tilladelse i Danmark, er der ikke noget til hinder for, at en dansk statsborger selv opsøger en finansiel virksomhed uden for EU/EØS og indgår aftale med virksomheden. Det medfører ikke, at virksomheden dermed driver virksomhed i Danmark.

Det følger af reglerne i hvidvaskloven, at Finanstilsynet trods sin skærpede tavshedspligt kan videregive fortrolige oplysninger til finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for EU/EØS, der har ansvaret for tilsyn med personers og virksomheders overholdelse af hvidvasklovgivningen. Dette kan f.eks. være relevant, hvis en virksomhed fra et tredjeland har oprettet et datterselskab, som har fået tilladelse i Danmark. Her kan det være relevant at give oplysninger til tilsynsmyndighederne i moderselskabets hjemland.

Finanstilsynet kan udelukkende videregive disse oplysninger til sådanne myndigheder på baggrund af en international samarbejdsaftale og under forudsætning af, at modtagerne er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i hvidvaskloven. Desuden skal myndighederne have et væsentligt behov for oplysningerne til at varetage deres opgaver.”